

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală – Serviciul Persoane Fizice din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad cu adresa nr....., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr.asupra contestației formulate de

**Cabinetul Individual de Expertiză Contabilă X
cu sediul în..... jud. Arad**

înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr.și a procedat la analizarea dosarului cauzei, constatând următoarele:

Cabinetul Individual de Expertiză Contabilă X formulează contestație împotriva Deciziilor de impunere nr.și nr.privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere și a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr.emise în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de.....2009 și solicită anularea constatărilor din raport și din Deciziile de impunere enumerate mai sus privitor la impozitul pe venit aferent anilor 2007 în sumă de lei și lei obligații fiscale accesorii, aferent anului 2008 în sumă delei și lei obligații fiscale accesorii precum și a taxei pe valoarea adăugată în sumă delei și lei obligații fiscale accesorii.

Referitor la capătul de cerere din contestația formulată de Cabinetul Individual de Expertiză Contabilă X împotriva Raportului de inspecție fiscală nr.încheiat de către organe de control din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad, s-au reținut următoarele:

In drept, Codul de Procedură Fiscală, republicat prevede:

“ART. 85

Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 80 alin. (2) si art. 84 alin. (4);

b) prin decizie emisa de organul fiscal, în celelalte cazuri.

ART. 86

Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifica baza de impunere.

(2) Pentru creanțele administrate de Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot stabili și alte competente pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspecției fiscale.

(3) Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, și în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 87.[...]

ART. 87

Forma și conținutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43.[...]

coroborat cu art. 106 din Hotărârea Guvernului nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

“ART. 106

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale privind rezultatul inspecției fiscale

(1) *Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției, din punct de vedere factual și legal.*

(2) *Dacă, ca urmare a inspecției, se modifică baza de impunere, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi comunicat în scris contribuabilului. [...]*

Norme metodologice:

106.1. *Rezultatul inspecției fiscale generale sau parțiale va fi consemnat într-un raport de inspecție fiscală.*

106.2. *La raportul privind rezultatele inspecției fiscale se vor anexa, ori de câte ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate și/sau încrucișate și orice alte acte.*

106.3. *Raportul de inspecție fiscală se semnează de către organele de inspecție fiscală, se verifică și se avizează de șeful de serviciu. După aprobarea raportului de către conducătorul organului de inspecție fiscală, se va emite decizia de impunere de către organul fiscal competent teritorial.*

106.4. *Modelul și conținutul raportului privind rezultatul inspecției fiscale se aproba prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”*

Competența de soluționare conferită de art. 205 și următoarele din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, este limitată astfel:

"ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. (...)

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(5) În cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. 1, contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.

(6) Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii."

Având în vedere ca raportul de inspecție fiscală pe care petentul îl contestă este raportul în care au fost prezentate constatările inspecției, din punct de vedere factual și legal, raport ce a stat la baza emiterii deciziilor de impunere, conform dispozițiilor legale mai sus citate în temeiul Titlului IX din Codul de procedură fiscală, republicat, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad se va pronunța asupra deciziilor de impunere, decizii ce au fost emise în baza raportului de inspecție fiscală, în situația în care, în Ordinul nr. 149/2007 privind modelul și conținutul unor documente întocmite în activitatea de inspecție fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, se precizează expres posibilitatea de a contesta Decizia de impunere, astfel:

« La prezenta Decizie de impunere se anexează Raportul de inspecție fiscală care, împreună cu anexele, conține pagini. În conformitate cu art. 175 și art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, împotriva sumelor de plată și/sau aprobate la rambursare se poate face contestație, care se depune, în termen de 30 zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sancțiunea decăderii. Prezenta reprezintă titlu de creanță.»

În condițiile în care Deciziile de impunere reprezintă titlurile de creanță care devin executorii, acestea fiind opozabile petentului și acestea fiind cele care produc efecte față de petent și nu raportul de inspecție fiscală în care doar sunt consemnate constatările inspecției

fiscale, pentru capătul de cerere privind contestația formulată de Cabinetul Individual de Expertiză Contabilă X împotriva Raportului de inspecție fiscală nr....., contestația urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Referitor la contestația formulată de Cabinetul Individual de Expertiză Contabilă X împotriva Deciziilor de impunere nr.și nr.privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere și a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr....., s-au reținut următoarele:

Cabinetul Individual de Expertiză Contabilă X formulează contestație împotriva Deciziilor de impunere nr.și nr.privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere și a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr.și solicită anularea acestor decizii respectiv anularea sumei de lei impozit pe venit pe anul 2007 cu obligații fiscale accesorii în valoare de ... lei, a sumei delei impozit pe venit pe anul 2008 cu obligații fiscale accesorii în valoare de lei și a sumei delei reprezentând taxă pe valoarea adăugată suplimentară cu obligații fiscale accesorii în valoare de lei.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost semnată de petent, așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Petentul formulează contestație împotriva Deciziilor de impunere nr.și nr.privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere și a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr....., invocând în susținerea contestației următoarele motive:

1. - referitor la obligația de plată a sumei de lei cu titlu de diferența de impozit pe venitul net anual stabilit în plus pe anul 2007 precum și majorările de întârziere de 0,1%/zi în sumă de lei, petentul consideră că în mod netemeinic și nelegal organul de inspecție

fiscală a considerat ca fiind nedeductibile cheltuielile în sumă totală delei efectuate, după cum urmează:

a). cu achiziționarea de articole de îmbrăcăminte (geacă, bluze) în sumă delei întrucât, în ceea ce privește articolele de îmbrăcăminte acestea se circumscriu în totalitate cheltuielilor efectuate în scopul realizării de venituri, „ (...) o ținută adecvată corespunzătoare reprezintă o condiție esențială a șansei de reușită, pe o piață a forței de muncă din ce în ce mai competitivă.”, petentul făcând trimitere la prevederile art. 48 alin. 1 din Codul Fiscal.

Potentul arată că, pentru asigurarea unui climat cât mai favorabil a condițiilor de funcționare în cadrul instituțiilor publice și unele autorități ale statului român acordă sporuri pentru îmbrăcăminte funcționarilor publici.

Potentul afirmă că valoarea efectivă a articolelor de îmbrăcăminte achiziționate este una foarte mică într-un an de zile și că, față de poziția inspectorilor fiscali cu privire la aspectul că aceste articole de îmbrăcăminte nu au fost trecute în evidență ca obiecte de inventar se impune precizarea că acestea sunt obiecte perisabile deci o astfel de înscrisoare ar fi inutilă și că doar bunurile de folosință îndelungată se vor înscrisoare în registrul inventar.

b). cu acțiunile de protocol în sumă delei, potrivit art. 48 alin. 5 lit. b) petentul susține că se pot deduce cheltuieli de protocol în limita unei cote de 2% din baza de calcul iar baza de calcul a sa (....lei) depășește cu mult această limită impusă de lege.

2. - referitor la obligația de plată a sumei delei cu titlu de diferență de impozit pe venitul net anual stabilit în plus pe anul 2008 precum și majorările de întârziere de 0,1%/zi în sumă de lei, petentul consideră că în mod netemeinic și nelegal organul de inspecție fiscală a considerat ca fiind nedeductibile cheltuielile în sumă totală delei efectuate, după cum urmează:

a). cu achiziționarea de articole de îmbrăcăminte și încălțăminte (pantofi, cămăși, pulovere, pantaloni) în sumă delei, petentul considerând că articolele de îmbrăcăminte achiziționate se circumscriu în totalitate cheltuielilor efectuate în scopul realizării de venituri;

b). cu achiziționarea de carburanți auto în sumă totală delei întrucât petentul susține că în mod eronat sau cu rea-credință inspectorii fiscali au considerat că bonurile nu furnizează toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare pentru a fi deductibile, bonurile indicând atât numărul autovehiculului cât și numele contribuabilului;

c). contravaloarea unui sistem audio în valoare delei care într-adevăr nu a fost găsit la sediul actual al petentului însă din motivul că acesta s-a defectat. Achiziția se justifică prin faptul că periodic se

efectuează instructaje privind modificările legislative utilizându-se slide-uri de prezentare pe suport magnetic;

d). achiziționarea de pahare și perdea bumbac în valoare totală delei întrucât, aceste cheltuieli sunt supuse deducerii deoarece deși nu au fost trecute în registrul inventar (din motivele indicate mai sus – ca fiind bunuri perisabile) petentul prezintă documente justificative care în mod eronat au fost apreciate de inspectorii fiscali că nu întrunesc toate elementele esențiale ale unui document justificativ;

e). achiziționarea de materiale de construcții (borduri, pavaje) în valoare totală delei. Petentul susține că sumele înregistrate ca și cheltuieli de reparații constau în zugrăveli pe o suprafață de aproximativ 50 mp., înlocuirea a aprox. 6 mp. de gresie și a aprox. 100 mp pavaj, însă organul de control cu rea credință nu face diferențierea între cheltuielile cu imobilizările și cheltuielile cu reparațiile. De asemenea, petentul susține că în mod evident aceste cheltuieli îndeplinesc condițiile generale cu privire la deductibilitatea cheltuielilor aferente veniturilor, conform art. 48 alin. 4 lit. a –d Cod Fiscal;

3. – referitor la obligația de plată a sumei delei cu titlu de taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar pe perioada 01.12.2007 – 31.12.2008 precum și obligații fiscale accesorii în valoare de lei, petentul consideră că în mod netemeinic și nelegal organul de inspecție fiscală a considerat că a efectuat achiziții de bunuri care nu au fost utilizate în folosul operațiunilor sale taxabile și care nu îndeplinesc condițiile pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, după cum urmează:

- pentru trimestrul IV 2007 pentru achizițiile constând în articole de îmbrăcăminte, LCD Samsung și bunuri achiziționate în cadrul acțiunilor de protocol, prezentând aceleași motive ca cele de la punctul 1;

- pentru trimestrul I 2008 pentru achizițiile reprezentând articole de încălțăminte (pantofi) și carburanți auto, petentul considerând că bonurile fiscale prezentate conțin toate informațiile necesare ca acestea să constituie documente justificative;

- pentru trimestrul II 2008 pentru achizițiile reprezentând articole de încălțăminte și îmbrăcăminte, materiale de construcții și borduri și avans pentru pavaj, argumentele fiind cele prezentate mai sus;

- pentru trimestrul III 2008 pentru achizițiile reprezentând articole de îmbrăcăminte, sistem audio Home Cinema și carburanți auto;

- pentru trimestrul IV 2008 pentru achizițiile reprezentând pahare, perdea bumbac, materiale de construcții și carburanți auto.

Față de cele prezentate, petentul solicită admiterea contestației și anularea actelor administrative atacate.

II. Urmare inspecției fiscale generale efectuate la Cabinetul Individual de Expertiză Contabilă X, organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad au verificat modul de calcul, evidențiere și declarare a veniturilor și cheltuielilor respectiv a impozitului pe venit, modul de calcul și de determinare a taxei pe valoarea adăugată către bugetul consolidat de stat precum și modul de constituire, evidențiere și virare a obligațiilor față de bugetul asigurărilor sociale.

Concluziile controlului au fost consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr.....

În baza Raportului de inspecție fiscală s-au emis Deciziile de impunere nr.și nr.privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere prin care s-a stabilit suma de ... lei impozit pe venit pe anul 2007 cu obligații fiscale accesorii în valoare de ... lei respectiv suma delei impozit pe venit pe anul 2008 cu obligații fiscale accesorii în valoare de ... lei precum și Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr.prin care s-au stabilit sumele de lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată suplimentară și lei obligații fiscale accesorii.

III. Față de constatările organelor fiscale, susținerile contestatorului, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

Contribuabilul X este expert contabil, titular al Cabinetului individual de expertiză contabilă X care funcționează în baza Autorizației de exercitare a profesiei de expert contabil nr.emisă de CECCAR Arad.

Organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad au verificat modul de calcul, evidențiere și declarare a veniturilor și cheltuielilor respectiv a impozitului pe venit precum și modul de calcul și de determinare a taxei pe valoarea adăugată către bugetul consolidat de stat.

Ca urmare a inspecției fiscale efectuate, au fost emise Deciziile de impunere nr.și nr.privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere prin care s-a stabilit suma de lei impozit pe venit pe anul 2007 cu obligații fiscale accesorii în valoare de ... lei respectiv

suma de ...lei impozit pe venit pe anul 2008 cu obligații fiscale accesorii în valoare de lei precum și Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr.prin care s-au stabilit sumele delei reprezentând taxă pe valoarea adăugată suplimentară și lei obligații fiscale accesorii.

Deciziile de impunere cu numerele de mai sus au fost contestate de către petent iar motivul contestației îl reprezintă faptul ca organul de inspecție fiscală nu a acceptat la deducere o serie de cheltuieli efectuate de către acesta pentru activitatea desfășurată.

A. Referitor la capetele de cerere privind contestația formulată de Cabinetul Individual de Expertiză Contabilă X împotriva Deciziilor de impunere nr.și nr.privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, s-au reținut următoarele:

1). Referitor la dreptul de deducere la calculul impozitului pe venit pe anul 2007 și 2008 a cheltuielilor în sumă totală delei (...lei în anul 2007 șilei în anul 2008) cu achiziționarea articolelor de îmbrăcăminte și încălțăminte.

În fapt, Cabinetul Individual de expertiză contabilă X a înregistrat în Registrul-jurnal de încasări și plăți și a dedus la calculul impozitului pe venit pe anii 2007 și 2008 contravaloarea unor articolele de îmbrăcăminte și încălțăminte achiziționate (geacă, bluze, pantofi, cămăși, pulovere, pantaloni) în sumă delei în anul 2007 șilei în anul 2008.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 48 alin.(7) lit. a) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează ca:

"Art. 48 - [...]

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale.",

completate cu cele ale pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004, unde se arată:

"37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din

evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 48 alin.(4) - (7) din Codul fiscal.

Condițiile generale pe care trebuie sa le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

a) sa fie efectuate in interesul direct al activității; (...)"

Având în vedere prevederile legale prezentate de mai sus, întrucât bunurile achiziționate de contribuabil - geacă, bluze, pantofi, cămăși, pulovere, pantaloni - sunt bunuri destinate folosinței personale a titularului cabinetului de expertiză, rezultă că, cheltuielile în sumă totală delei efectuate cu achiziționarea acestor bunuri nu pot fi considerate în interesul direct al activității și nu se admit la deducere.

Ca atare, organul de inspecție fiscală în mod legal a considerat că suma delei reprezintă cheltuielă nedeductibilă fiscal la calculul venitului net impozabil și impozitului pe venit pentru anii 2007 și 2008 și a procedat la recalcularea acestora și la stabilirea de diferențe în sarcina petentului, motiv pentru care contestația va fi respinsă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

În legătură cu afirmațiile petentului că în unele instituții publice, autoritățile acordă sporuri pentru îmbrăcăminte funcționarilor publici și că, prin analogie, cheltuielile cu achiziționarea articolelor de îmbrăcăminte și încălțăminte pot fi deductibile întrucât sunt aferente activității desfășurate, se reține că aceste sporuri pentru angajații publici sunt prevăzute în acte normative speciale și nu în Codul Fiscal – act normativ care reglementează modul de determinare a impozitului pe venit – în cauza dedusă judecătii, astfel că susținerile petentului nu au putut fi luate în considerare în soluționarea favorabilă a contestației.

2). În legătură cu dreptul de deducere la calculul impozitului pe venit pe anul 2007 a cheltuielilor de protocol în sumă delei.

În fapt, în anul 2007 contribuabilul a înregistrat pe cheltuieli suma totală delei reprezentând contravaloare mese servite, băuturi răcoritoare și produse din tutun, pentru care petentul nu deține factură, documentele justificative fiind bonurile fiscale care însă nu cuprind toate elementele principale pentru a fi considerate documente justificative.

În drept, în acest sens, Legea nr. 571/2003 cu modificările și completările ulterioare, art. 48 alin.4 prevede:

“(4) Condițiile generale pe care trebuie sa le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;”

Pentru a putea fi înregistrate în evidența contabilă, documentele trebuie să furnizeze toate informațiile prevăzute de lege așa cum prevede pct. 14 și pct. 15 din Ordinul MF nr. 1040/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“14. Documentele justificative trebuie să cuprindă următoarele elemente principale, prevăzute în structura formularelor aprobate:

- denumirea documentului;*
- numele și prenumele contribuabilului, precum și adresa completă;*
- numărul documentului și data întocmirii acestuia;*
- menționarea părților care participă la efectuarea operațiunii economico-financiare (când este cazul);*
- conținutul operațiunii economico-financiare, iar atunci când este necesar, și temeiul legal al efectuării ei;*
- datele cantitative și valorice aferente operațiunii economico-financiare efectuate;*
- numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care răspund de efectuarea operațiunii;*
- alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor în documente justificative.*

15. Documentele care stau la baza înregistrărilor în evidența contabilă în partida simplă pot dobândi calitatea de document justificativ numai în cazurile în care furnizează toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare.”

În speța în cauză, pentru perioada anului 2007, sunt aplicabile și prevederile art. 1 alin. 2 din OMF nr. 293/2006 care precizează ca:

“(2) Bonurile fiscale emise de aparatele de marcat electronice fiscale vor fi folosite începând cu data de 1 ianuarie 2006 numai ca documente de înregistrare a plăților în Registrul de casă. Fac excepție de la această regulă, în sensul că stau la baza înregistrărilor în contabilitate a cheltuielilor, următoarele documente:

(...)

d) bonul fiscal emis conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările ulterioare, a cărui valoare totală este de până la suma de 100 lei (RON) inclusiv, dacă este ștampilat și are înscrise denumirea cumpărătorului, codul unic de înregistrare al acestuia sau codul numeric, în cazul persoanelor fizice care desfășoară activități independente.”

În raport cu prevederile legale prezentate mai sus, se reține că, în cazul bonurilor fiscale cu care petentul justifică cheltuielile de protocol efectuate, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere deoarece acestea nu cuprind toate elementele principale pentru a fi considerate documente justificative și nu pentru faptul că, suma acestora ar fi depășit limita impusă de lege pentru acțiunile de protocol.

În legătură cu aceste cheltuieli, în referatul cu propuneri de soluționare a contestației întocmit de organele care au efectuat inspecția fiscală, se arată: „ Cu privire la cheltuielile de protocol constatate ca nedeductibile, arătăm că acestea au fost efectuate de contribuabil în limita a 2% prevăzută de lege, însă documentele, la data controlului nu conțineau toate datele și informațiile pentru a putea deveni document justificativ pentru înregistrarea în contabilitate, ba mai mult produsele achiziționate în cadrul acestor acțiuni constau în țigări și alcool care nu sunt deductibile, numai în cazul în care sunt efectuate în scopul revânzării.”

În susținerea contestației, în legătură cu această sumă, petentul susține că, în opinia sa, documentele furnizează toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare însă nu probează afirmațiile sale cu documente de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală, în condițiile în care art. 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată prevede expres că:

„ Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Având în vedere prevederile legale mai sus citate, precum și faptul că petentul a înregistrat cheltuieli fără ca documentele să cuprindă toate elementele prevăzute de lege pentru a fi considerate documente justificative, rezultă că organul de control în mod legal a considerat ca și cheltuială nedeductibilă suma de ...lei reprezentând cheltuieli cu acțiunile de protocol, motiv pentru care se va respinge contestația ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

3). Referitor la dreptul de deducere la calculul impozitului pe venit pe anul 2008 a cheltuielilor în sumă totală delei, efectuate cu achiziția de carburanți auto.

În fapt, în anul 2008 petentul a efectuat și înregistrat cheltuieli cu carburanți auto în sumă depe care organul fiscal le-a considerat ca

fiind nedeductibile la calculul venitului impozabil deoarece petentul nu a respectat prevederile legale întrucât bonurile fiscale nu cuprind toate elementele pentru a fi considerate documente justificative.

În drept, Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 48 alin. 4 prevede:

“(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;”

Pentru a putea fi înregistrate în evidența contabilă documentele trebuie să furnizeze toate informațiile prevăzute de lege așa cum prevede și pct.15 din Ordinul M.F. nr. 1040/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

„ 15. Documentele care stau la baza înregistrărilor în evidența contabilă în partidă simplă pot dobândi calitatea de document justificativ numai în cazurile în care furnizează toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare.”

Din analiza documentelor existente la dosarul contestației, organul de soluționare a contestației constată ca petentul a efectuat achiziții de combustibil în baza unor bonuri fiscale, care nu au calitatea de document justificativ nefiind completate pe versoul bonului fiscal cu toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare.

În speța în cauză, sunt aplicabile și prevederile art. 1 alin. 2 din OMF nr. 293/2006 care precizează că:

“..... stau la baza înregistrărilor în contabilitate a cheltuielilor, următoarele documente:

a) bonul fiscal emis conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr.

28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicata, cu modificările ulterioare, utilizat pentru justificarea taxei pe valoarea adăugată aferente carburanților auto achiziționați în vederea desfășurării activității, dacă este ștampilat și are înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare al autovehiculului;”

Față de prevederile legale prezentate mai sus se reține că, în cazul bonurilor fiscale cu care petentul justifică cheltuielile cu achizițiile de combustibil efectuate, organele de inspecție fiscală nu au acordat

drept de deducere deoarece acestea nu cuprind toate elementele principale pentru a deveni document justificativ.

În legătură cu aceste cheltuieli, în referatul cu propuneri de soluționare a contestației întocmit de organele care au efectuat inspecția fiscală, se arată: „ (...) la data controlului, s-a constatat că acestea nu furnizează toate informațiile prevăzute de normele legale în vigoare pentru a fi deductibile, iar pentru deplasările efectuate de către contribuabil, în scop de afacere, nu au fost întocmite ordine de deplasare pentru decontarea cheltuielilor efectuate.”

În susținerea contestației, în legătură cu această sumă, petentul susține că, în opinia sa, documentele furnizează toate informațiile prevăzute în normele legale în vigoare însă nu probează afirmațiile sale cu documente de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală, în condițiile în care la art. 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se prevede expres că:

*„ Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale
(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”*

Având în vedere prevederile legale mai sus citate, precum și faptul că petentul a înregistrat cheltuieli fără ca documentele să cuprindă toate elementele prevăzute de lege pentru a fi considerate documente justificative, rezultă că organul de control în mod legal a considerat ca și cheltuială nedeductibilă suma delei reprezentând cheltuieli cu achizițiile de combustibil, motiv pentru care se va respinge contestația ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

4). În legătură cu dreptul de deducere la calculul impozitului pe venit pe anul 2008 a cheltuielilor reprezentând sistem audio în sumă delei.

În fapt, în anul 2008 petentul a înregistrat cheltuieli în sumă delei reprezentând sistem audio, pe care organul fiscal le-a considerat ca fiind nedeductibile la calculul venitului impozabil deoarece acest sistem audio nu a fost găsit la sediul contribuabilului.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 48 alin.(7) lit. a) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează ca:

"Art. 48 – (...)

(7) *Nu sunt cheltuieli deductibile:*

a) *sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale.*",

completate cu cele ale pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004, unde se arată:

"37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 48 alin.(4) - (7) din Codul fiscal.

Condițiile generale pe care trebuie sa le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

a) *sa fie efectuate in interesul direct al activității; (...)"*

În raport de prevederile legale prezentate mai sus, se reține că, în condițiile în care sistemul audio nu a fost găsit la sediul contribuabilului, iar acesta nu poate prezenta documente justificative de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală cu privire la mutarea acestuia, scoaterea din funcțiune sau alte documente contabile cu care să probeze defecțiunea aparatului, invocată în contestație, se reține că, în mod corect și legal organul de control a considerat ca și cheltuială nedeductibilă suma delei reprezentând cheltuieli cu sistemul audio, motiv pentru care se va respinge contestația ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

5). Referitor la dreptul de deducere la calculul impozitului pe venit pe anul 2008 a cheltuielilor reprezentând achiziție de perdele bumbac și pahare în sumă totală delei.

În fapt, în anul 2008 petentul a înregistrat cheltuieli în sumă delei reprezentând contravaloare perdele bumbac și pahare, pe care organul fiscal le-a considerat ca fiind nedeductibile la calculul venitului impozabil deoarece aceste obiecte nu au fost înregistrate în Registrul inventar iar documentele cu care au fost achiziționate nu cuprind toate elementele principale pentru a deveni document justificativ.

În drept, in conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, pct. 38 si pct. 41:

" 38. Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:

- cheltuielile cu achiziționarea de materii prime, materiale consumabile, obiecte de inventar și mărfuri;

“41. Toate bunurile și drepturile aferente desfășurării activității se înscriu în Registrul-inventar și constituie patrimoniul afacerii.”

De asemenea, Ordinul M.F. nr. 1040/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal precizează ca, în Registrul inventar (cod 14-1-2/a) se trec toate bunurile și drepturile aferente desfășurării activității - imobilizări, obiecte de inventar, stocuri – valori materiale aflate în gestiune. Acest registru servește ca document de înregistrare a bunurilor achiziționate sau realizate pe baza documentelor justificative.

În raport de aceste prevederi legale se reține că, întrucât bunurile respective (perdele bumbac și pahare) nu au fost trecute de petent în Registrul inventar, în mod corect și legal organul de inspecție fiscală a considerat ca și cheltuielă nedeductibilă suma de lei reprezentând cheltuieli cu achiziția acestora, motiv pentru care se va respinge contestația ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

În ceea ce privește susținerile petentului din contestație și anume că respectivele bunuri nu au fost înscrise în Registrul inventar pentru motivul că reprezintă bunuri perisabile, precizăm că prin bunuri perisabile se înțelege opusul bunurilor durabile, asemănătoare cu cele de unică folosință cu specificația că consumul lor devine imposibil după un anumit timp definit ca termen de valabilitate, ori în cazul bunurilor în discuție nu poate fi vorba despre unica folosință sau despre existența unui termen de valabilitate.

6). În legătură cu dreptul de deducere la calculul impozitului pe venit pe anul 2008 a cheltuielilor reprezentând contravaloarea materialelor de construcție (borduri, pavaje) în valoare totală delei.

În fapt, în anul 2008 petentul a înregistrat cheltuieli reprezentând contravaloarea materialelor de construcții (borduri și pavaje) în valoare totală delei considerând că acestea reprezintă cheltuieli cu reparațiile constând în „ zugrăveli pe o suprafață de aproximativ 50 mp., înlocuirea a aprox. 6 mp. de gresie și a aprox. 100 mp. pavaj.”

Din documentele existente la dosarul cauzei respectiv punctul de vedere al petentului în legătura cu constatările înscrise în raportul de inspecție fiscală s-a reținut ca aceste reparații au fost efectuate la „ (...) sediul pe care l-am deținut în strada.....”

Pentru aceste cheltuieli se reține că, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere la calculul impozitului pe venit pentru motivul că aceste bunuri nu au fost înregistrate în Registrul inventar ca obiecte de inventar, documentele justificative nu cuprind toate elementele principale pentru a deveni document justificativ iar dreptul de folosință al imobilului situat în Arad,la care au fost livrate bunurile nu este înscris în Registrul inventar.

În drept, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, pct. 41:

“41. Toate bunurile și drepturile aferente desfășurării activității se înscriu în Registrul-inventar și constituie patrimoniul afacerii.”

Referitor la cheltuielile cu lucrările de amenajare a spațiului situat în Arad, str....., contribuabilul nu a depus nici un document din care să rezulte că la această locație a fost sediul său profesional respectiv că imobilul în cauză se afla în patrimoniul activității sale autorizate și că dreptul de folosință al imobilului la care au fost efectuate reparațiile a fost înscris în Registrul inventar, conform prevederilor legale mai sus citate.

Prin urmare, potrivit dispozițiilor legale mai sus citate, rezultă că în mod corect și legal organul de inspecție fiscală a considerat ca și cheltuială nedeductibilă suma de lei reprezentând cheltuieli cu achiziția materialelor de construcție (borduri, pavaje) care au fost folosite pentru amenajarea unei locații care nu se afla în patrimoniul activității autorizate a petentului, motiv pentru care se va respinge contestația ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

În raport de cele prezentate mai sus, se reține că, în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea bazei impozabile și a impozitului pe venit aferent anilor 2007 și 2008 astfel încât contestația petentului va fi respinsă ca neîntemeiată pentru sumele de ... lei respectivlei reprezentând diferențe de impozit pe venit net anual stabilit în sarcina petentului prin Deciziile de impunere nr.și nr.privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere.

Referitor la majorările de întârziere în sumă de lei pentru anul 2007 și lei pentru anul 2008 aferente impozitului pe venit stabilit suplimentar, calculate în sarcina petentului prin Deciziile de impunere nr.și nr.privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere se

reține că stabilirea de majorări de întârziere aferente impozitului pe venit stabilit suplimentar reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul reprezentând impozit pe venit stabilit suplimentar, contestația va fi respinsă rezultă că și pentru capătul de cerere privind majorările de întârziere, calculate în sarcina petentului reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept ***accessorium sequitur principalem***, contestația formulată de petent va fi respinsă.

B. Referitor la capătul de cerere privind contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr....., s-au reținut următoarele:

În fapt, obiectul contestației îl constituie sumele stabilite suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite suplimentar nr.emisă urmare a faptului ca organul de inspecție fiscală a constatat că petentul a efectuat achiziții de bunuri care nu au fost utilizate în scopul operațiunilor sale taxabile respectiv că petentul a deus taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor în baza unor documente justificative care nu cuprind toate informațiile și elementele pentru exercitarea dreptului de deducere.

Din verificarea documentelor primare (facturi fiscale, bonuri fiscale) care au stat la baza înregistrărilor TVA în jurnalul de cumpărări, organul de inspecție fiscală a constatat deducerea eronată în perioada 01.12.2007 - 31.12.2008 a taxei pe valoarea adăugată aferentă unor achiziții de bunuri și servicii, neutilizate în folosul operațiunilor taxabile respectiv achiziții pentru care documentele justificative nu conțin toate informațiile cerute de lege, după cum urmează :

- articole de îmbrăcăminte și încălțăminte (geacă, bluze, pantofi, pantaloni) pentru care a fost dedusă taxa pe valoarea adăugată în sumă delei în anul 2007 șilei în anul 2008, aceste achiziții nefiind utilizate în folosul operațiunilor taxabile ale petentului;

- bunuri achiziționate în cadrul acțiunilor de protocol pentru care taxa pe valoarea adăugată dedusă a fost în sumă delei în anul 2007 și pentru care petentul nu a deținut factură, documentele justificative – bonurile fiscale nu cuprind toate informațiile iar o parte din acestea reprezintă produse din tutun;

- carburanți auto pentru care taxa pe valoarea adăugată dedusă a fost în sumă delei în anul 2008 în condițiile în care documentele justificative nu cuprind toate informațiile și elementele pentru exercitarea dreptului de deducere;

- LCD Samsung (taxă pe valoarea adăugată dedusă în sumă de lei) și sistem audio Home Cinema (taxă pe valoarea adăugată

dedusă în sumă delei) în condițiile în care bunurile nu au fost găsite la sediul petentului;

- cheltuieli reprezentând contravaloarea unor lucrări de reparații (materiale de construcții, borduri și avans pavaje) la care taxa pe valoarea adăugată aferentă este în sumă delei în anul 2008 efectuate la un imobil care nu aparține persoanei fizice autorizate;

- contravaloarea unor bunuri reprezentând perdea bumbac, pahare, linii cu o taxă pe valoarea adăugată în sumă delei, acestea reprezentând bunuri care nu sunt utilizate în folosul operațiunilor taxabile, nu sunt înregistrate în Registrul inventar iar facturile de achiziție nu cuprind toate informațiile respectiv nu au înscrisă adresa și codul de înregistrare al cumpărătorului.

În drept, în cauză sunt incidente următoarele prevederi legale:
Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 128

(...)

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

a) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a)-c).

(...)

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

ART. 145

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

(...)

(5) Nu sunt deductibile:

(...)

b) taxa datorată sau achitată pentru achizițiile de băuturi alcoolice și produse din tutun, cu excepția cazurilor în care aceste bunuri sunt destinate revânzării sau pentru a fi utilizate pentru prestări de servicii.

(...)

Condiții de exercitare a dreptului de deducere

ART. 146

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”

Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“ 46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita furnizorului/prestatorului emiterea unui duplicat al facturii pe care se va menționa ca înlocuiește factura inițială.

(2) Pentru carburanții auto achiziționați, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 64/2002, republicată, cu modificările ulterioare, dacă sunt stampilate și au înscrise denumirea cumparatorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului.”

Având în vedere prevederile legale mai sus citate, respectiv faptul ca în evidența contabilă a petentului au fost înregistrate cheltuieli care nu au fost efectuate în folosul operațiunilor sale taxabile sau în baza unor documente incomplete, neavând astfel calitatea de document justificativ, rezulta ca organul de inspecție fiscală în mod legal a considerat deducerea eronată a taxei pe valoarea adăugată aferentă acestor achiziții de bunuri și servicii, motiv pentru care se va respinge contestația ca neîntemeiată pentru suma de ...lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar.

Invederam ca în ceea ce privește posibilitatea diminuării deducerii taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele justificative cuprind date incomplete, s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție – Secțiunile Unite, prin Decizia nr. V din 15 ianuarie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 732 din 30.10.2007, în care referitor la aplicarea dispozițiilor art. 145 alin. 8 lit. a) și b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, obligatorie potrivit art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă, prin care s-a decis:

« Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În aplicarea dispozițiilor art. 21 alin. (4) lit. f) și ale art. 145 alin. (8) lit. a) și b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și ale art. 6 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, stabilesc:

Taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea TVA.»

Referitor la majorările de întârziere în sumă de lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, calculate în sarcina petentului prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr.se reține că stabilirea de majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, contestația va fi respinsă rezultă că și pentru capătul de cerere privind majorările de întârziere, calculate în sarcina petentului reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept **accessorium sequitur principalem**, contestația va fi respinsă.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în conformitate cu prevederile art. 48 alin. (4) , alin. (7) lit. a) , art. 128, art. 145 și art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pct. 37, pct. 38 și pct. 41 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, pct. 14 și pct. 15 din Ordinul MF nr. 1040/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 1 alin. 2 din OMF nr. 293/2006 pentru modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.714/2005 privind aplicarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora coroborate cu prevederile art. 65, art. 85, art. 86, art. 87, art. 205, art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Respingerea contestației formulate de **Cabinetul Individual de Expertiză Contabilă X** cu sediul în... împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. ...încheiat în data de ...de către organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală Arad, ca inadmisibilă.

2. Respingerea contestației formulată de **Cabinetul Individual de Expertiză Contabilă X** împotriva Deciziilor de impunere nr.și nr. ...privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere și a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr.pentru suma totală de ...lei reprezentând...lei impozit pe venit, lei majorări de întârziere,lei taxă pe valoarea adăugată și lei majorări de întârziere aferente, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Arad, în termen de 6 luni de la data comunicării.